

de Herrer have deres Overbeviſning for ſig ſelv. Det er ganſke rigtigt, ſom den ærede ſidſte Taler (Schøler) ſagde, at med nogen Velvillie fra begge Sider kunde der nok arbeides, men det er netop det, der mangler, og det er det jeg tror, at Adreſſen ingenlunde vil bringe tilſtede. Jeg ſkal overfor den Bemærkning, den høitærede Formand gjorde, tillade mig at ſige, at jeg aldrig har tænkt paa at beſtylde Nogen for at ville ſkabe en ſaadan Tilſtand, ſom jeg nævnte, men jeg haaber, det vil være mig tilladt at have min Overbeviſning; jeg vilde ønske, jeg kunde faae Ret, men deſværre, i det, jeg udtalte for mange Aar ſiden, har jeg ſaaet altfor tydelig Ret.

Formanden: Det har ikke været min Henſigt at gaa i Rette med det ærede Medlems Overbeviſning, men den Sammenſtilling, der blev brugt, var under alle Omſtændigheder upaſſende.

Jens Andersen: Jeg underkæfter mig naturligvis Formanden.

Oxenbøll: Jeg havde juſt ikke tænkt paa at tage Ordet under denne Forhandling, men det forekommer mig dog, at der er fremkommet en Udtalelſe fra det ærede 1ſte Medlem for 9de Kredſ (Rasmuſſen), ſom bør belyſes lidt nærmere. Det er navnlig den ſædvelſe Velvillie, hvormed han ſluttede ſig til den ſidſte Del af andet Stykke i Adreſſen, hvori Landſtinget udtaler, at det lige ſaa lidt ſom Folkethinget med udlændet Tilfrødsſhed kan ſe paa den nuværende Tingenes Tilſtand, der bringer mig til at tage Ordet. Han ſagde, at det var en Udtalelſe, ſom han ſaa fuldstændig kunde tiltræde; men jeg ſkal ikke negte, at han udbrog nogle Konſequenter, ſom forekom mig lidt heldige, idet han ligefrem vilde lægge dert, at Skylden for denne uheldige Tilſtand nærmest maatte ligge hos Ministeriet, og at det derfor var en berettiget Fordring fra Folkethingets Side, at henſtille til Hans Majeſtæt Kongen at foretage en Forandring med Henſyn til dette. Ganſke viſt kunde man, naar man læſer denne Udtalelſe i Landſtingets Adreſſe, synes at mangle Noget; man kunde synes at mangle en Eſterſætning, en nærmere Udtalelſe om, hvori da Grunden ligger til denne uheldige Tilſtand, ſom Alle ere enige om at erkende. Svordel jeg erkender, at Adreſſen ſkal udtale ſig med ſtor Forſigtighed, og at Grunden ikke kunde nævnes i ſamme, ſaa mener jeg dog, at det ikke bør være uſagt her, at naar man vil gaa til Bunds og ſpørge, hvor Brangvilligheden ligger, hvor den nærmeste Skyld for den uheldige Tilſtand ligger, ſaa maa man eſter min Mening ſige, at den ingenlunde ligger i Uvil-

lie hos Ministeriet til at arbejde ſammen med Repræſentationen, men at man maa ſøge den andre Steder. Jeg tror, at man maa ſøge den paa et Sted, hvor man paa Grund af Omfket om at ſætte andre Interesſer igjennem har viſt Woillie til at fremme Rigsdagens Virkſomhed paa den Maade, hvorpaa den bør fremmes.

Ordføreren: Det forekommer mig, at der i denne Diskuſſion ikke er forefaldet Noget, ſom kunde give Anledning til at forlænge Debatten ſynderlig mere. Jeg ſkal derfor kun henvende et Par Ord, navnlig til det ærede Medlem fra 9de Kredſ (Rasmuſſen). Jeg takker ham, fordi han aabent og ligefrem har udtalt, hvad der er ſaa i mine Tanker er den egentlige Lødens med Folkethingets Adreſſe, nemlig at indføre det parlamentariſke System hos os. Men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han faſtholder denne Tanke, synes jeg ikke at han altfor stærkt ſkal urgere, at Hs. Majeſtæt har frit Valg af ſine Raadgivere; thi dette System bliver netop ikke paa den Tanke, at Hs. Majeſtæt i den Retning ſkulde have noget fuldstændig frit Valg; dette System bliver paa den Tanke, at Regjeringen ſkal betragtes ſom Mandatar, Forretningsfører, for Hvertallet i det Thing, ſom i det givne Tilfælde er i Beſiddelſe af Magten og Myndigheden. Jeg tror, ſom ſagt, ikke, at det leder til Noget at forlænge denne Debat. Jeg ſkal kun ſige dette, at det forekommer mig klart, at der ikke eksisterer Noget i vor Forfatning om det parlamentariſke System. Det er et System, der ingenlunde kan ſiges at have erhvervet i alle konſtitutionelle Lande; vi have mange ſaadanne, hvor det ikke findes; men jeg erkender, at det ganſke viſt hører hjemme i et konſtitutionelt Land, ſom har ſpillet en overordentlig ſtor Rolle, og ſom i mange Hendeſender har tjent ſom Muſter for andre Lande. Jeg antager imidlertid, at Enhver maa indrømme, at i dette Land er der Betingelſer tilſtede, og har der været Forudsætninger for dette Systems Soverkættelſe, ſom aldeles ikke findes her. Jeg tror, at man overſer, for det Førſte, at det engelliſke Underhus er en Forſamling, og navnlig i den Tid, da det parlamentariſke System udviklede ſig, var en Forſamling af en ganſke anden Karakter end vort Folkething. Det engelliſke Underhus er ikke nu, og var navnlig ikke den Gang nogen paa almindelig Valgret bygget Forſamling. Dernaſt maa vi ikke glemme, at det engelliſke Overhus ogſaa er en ganſke anden Forſamling end det danſke Landſting; thi Overhuſet er ikke nogen Folkerepræſentation — kan man gjerne ſige — ikke noget fra Folkevalg udgaaet Kammer, ſaaledes ſom Landſtinget uomtvifteligt er. Det engelliſke Overhus repræſenterer egentlig kun ſig ſelv. Der ſidder Mænd der, ſom ſidde